

Dlaczego taryfa odległościowa a nie przystankowa?

2024-03-29

W różnych miastach są różne zasady planowania transportu zbiorowego. W Krakowie mamy linie autobusowe przyspieszone, przystanki na żądanie i elastyczną siatkę połączeń. Umożliwia ona podróżowanie do tego samego miejsca różnymi liniami i po innej trasie. Dlatego miasto proponuje dodatkowy bilet odcinkowy, który uzupełni obowiązującą taryfę. Z proponowanej taryfy będą korzystać tylko ci pasażerowie, którzy ją wybiorą, bo uznają, że jest dla nich opłacalna.

W Krakowie mamy obecnie wyłącznie taryfę czasową, składającą się z biletów czasowych lub jednorazowych, a także biletów miesięcznych. Dla mieszkańców Krakowa, którzy wybierają bilet miesięczny za 80 zł na wszystkie linie (bilet normalny), dzienny koszt podróży (zakładając, że miesiąc ma 30 dni) wynosi 2,66 zł. Dla pasażerów posiadających ulgę, którzy kupią bilet za 40 zł, dzienny koszt podróży na wszystkie linie bez ograniczonej liczby przejazdów wynosi 1,33 zł.

Dla osób, które podróżują sporadycznie komunikacją miejską, proponujemy bilety czasowe na 20 minut, 60 minut lub jednorazowy albo 90-minutowy. Przypomnijmy: pasażer zawsze musi mieć ze sobą ważny bilet. W przypadku, gdy korzysta z komunikacji miejskiej, a jego środek transportu nie jedzie zgodnie z rozkładem jazdy, bo wystąpiło jakieś utrudnienie na drodze lub korek, musi zakupić dodatkowy bilet.

Pojawiły się ostatnio propozycje taryfy przystankowej, na wzór różnych miast, w których takie rozwiązania funkcjonują. W Krakowie natomiast rozwiązanie to byłoby nieuczciwe w stosunku do znacznej części pasażerów. Dla przykładu, gdybyśmy chcieli pojechać z przystanku „Prokocim Szpital” do „Placu Inwalidów”, możemy wybrać linię tramwajową nr 13 i wtedy pokonamy 20 przystanków. Linie autobusowe nr 144 lub 173, którymi dojedziemy do „Muzeum Narodowego” po 13 przystankach (z uwzględnieniem przystanków „Na żądanie”, na których autobus nie zawsze się zatrzymuje) i będziemy musieli dokończyć podróż do „Placu Inwalidów” pokonując kolejne dwa przystanki innymi liniami. Łącznie cała podróż wyniesie 15 przystanków. Ostatnim rozwiązaniem jest skorzystanie z autobusowych linii przyspieszonych, takich jak 301, 304, 503 czy 513 – wtedy pokonamy tylko 8 przystanków, 9 przystanków w przypadku linii 513. Taryfa przystankowa tym samym wymusza na pasażerze znajomość całej siatki połączeń. Z drugiej strony pasażerowie, na których przystankach nie zatrzymują się linie pośpieszne, są stratni.

Miasto wykonując polecenie uchwały kierunkowej Rady Miasta Krakowa, przygotowało rozwiązanie polegające na tym, że pasażer nie będzie płać za spędzony w pojeździe czas – dłuższy, niż wynika to z rozkładu jazdy, czy dłuższy – poprzez pokonanie większej liczby przystanków.

Taryfa odległościowa to ujęcie podróży w linii prostej, z punktu A do punktu B, system ten sprawi, że opłata jest zależna od odległości i niezależna od korków czy innych utrudnień na trasie. Stawki za przejechane kilometry są zróżnicowane. Stała opłata minimalna za trasę od 0 km do 4 km będzie wynosić 4 zł, natomiast przy uprawnieniu do ulg – 2 zł. Każde kolejne rozpoczęte 500 metrów podróży powyżej 4 kilometrów generuje dodatkową opłatę, wynoszącą 0,50 zł dla normalnego przejazdu i 0,25 zł dla przejazdu ulgowego. Maksymalna opłata za jedną podróż, łączącą na przykład przejazd różnymi liniami, będzie wynosiła 8 zł, a dla posiadaczy

**Magiczny
Kraków**

biletów ulgowych – 4 zł, nawet w przypadku, gdy podróż to więcej niż 8 kilometrów.